

T.C.

İSTANBUL

7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

DOSYA NO : 2012/264 Esas

DURUŞMA TARİHİ : 09/11/2012

CELSE NO : 3.

BAŞKAN :

ÜYE :

ÜYE :

CUMHURİYET SAVCISI :

KATİP :

Müşteki Y. G. Y.;

Müştekiye CMK 234 maddesindeki yasal hakları hatırlatıldı.

Müşteki Y. G. Y. şikayetinde: Ben maktüllerden Fahri Yıldız'ın eşiyim, ben dört çocukla mağdur kaldım, dört tane yetimim var, hepsi buluş çağındaydı, bizim psikolojimiz bozuldu resmen, onu duyduğumuzda, halen taziyelerimiz devam ediyor, yaramız sürekli kanayan bir yara gibidir, o yarayı kapatmak istesek dahi kapatamıyoruz, sürekli o yaramız içerimizde yani hani kanayan yara nasılsır sürekli iltihaplanır, sürekli birşey olur, bizim yaramızda taptaze duruyor, üç yıldır geçtiği halde çocuklarımı ben kendimi sadece ve sadece çocuklarıma adamıştır, kendimi bilmiyorum ama onların gelecekları için ayakta durmak zorunda hissediyorum kendimi ve onların geleceği için, onların en hafifte atlatacakları şekilde, medya bizi yıpratıyor, dışarı bizi yıpratıyor, yani biz artık hayatımız herşeyimiz tersine döndü, normal bir hayat yaşarken kocamı sadece ve sadece merhametinden dolayı bunları yaşamamız bunu üzüyor, kayınvalidemin dediği gibi yetim büyüdü, yetim çocuklara merhametliydi, hatta köydeki çocuklarla şehitdeki çocukları bir tutuyordu, benim çocuğum hangi şartlarda yaşıyorsa bir köylü çocuğu da aynı şartlar altında yaşamalıydı, bu İsrail çocuğu da olabilir, bu Filistin çocuğu da olabilir, bu amerikan çocuğu da olabilir, hani sonuçtúa o çocuktur ve her hakka sahiptir ve sadece filistinli çocukların gözlerindeki sevinci görebilmek için onlara bir park yapabilmek, onlar abir oyuncak götürebilmek amacıyla gitmişti sadece, hani bir art niyeti yoktu, bu İsrailin çocuğu da olabilir diyordu, insan insandır ve çocuk çocuktur diyerek yola çıktı ve bizde bunu kırmak istemedik, hani siz evinizde ne güzel yeyip içiyorsunuz, onlarında bir hakkı olması gerektiğini, en azından karınca misali bir tas su verebilsem bile kendini en azından rahat hissedecekti, biz de onun için kırmadık onu gönderdik, şimdi ben çocuklarımdan biri gerçekten baba deyince içim burkuluyor, tabii onlar baba da der, anne de der, bunu yaşıyoruz, bir bayramların, özel günlerin gelmesini bazen istemiyorum, hani özel günlerde daha çok aranıyor baba, benim çocuklarım dik dururlarken şimdi boynu bükük kalmışlar, babaları diyordu ki bak yetim kalan bütün çocuklar böyle, bir tas su da biz verelim, biraz onların yüzleri gülsün amacıyla gitmişti, şimdi kendi çocukları öyle kaldı, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum dedi.

Müşteki vekili Av. İsmail Çelik ; Şikayetçiyiz, davaya katılmak istiyoruz dedi.